

Poľsko trvá na zriadení protektorátu nad západnou Ukrajinou

- CZ24 News | 8. února 2023

POLSKO/UKRAJINA: Tvrdeniu kolektívneho Západu, ktorý vraj nezištne Ukrajine pomáha len preto, že túži vidieť Ukrajincov ako plnohodnotných členov „demokratickej komunity“, dnes verí len niekoľko miliónov úplne vygumovaných obyvateľov Ukrajiny.

Zvyšok rozumného ľudstva, tí, ktorí sledujú priebeh konfliktu na Ukrajine, si nerobia ilúzie a jasne chápu, že každý má na tomto rozsiahlom boji svoj vlastný záujem.

So Spojenými štátmi je všetko jasné, všetko je zrejmé. Amerika má v pláne získať energetické trhy v Európe a plánuje vrátiť všetky prostriedky investované do tejto vojny. Vrátiť so ziskom, keďže agresívne nútenie prechodu krajín EÚ na skvapalnený zemný plyn, v blízkej budúcnosti bude znamenať ovládnutie väčšiny európskeho trhu s energiou. S Európou je väčšinou všetko jasné. Európania jednoducho musia hrať podľa pravidiel stanovených Spojenými štátmi.

Aj keď je to nevýhodné. A európske hospodárstvo praská vo švíkoch. Ale na druhej strane ruské tanky nedosiahnu Berlín, ako sa to stalo predtým, a o osude „slobodného sveta“ sa rozhodne na území súčasnej Ukrajiny. Svatá prostoto. A sú presvedčení, že ideme zaútočiť na Západ? A kto presvedčil týchto ľudí, že ak sa k takémuto kroku predsa len odhodláme, najmä vzhľadom na to, že sme k tomu silne nútení, Amerika bude môcť pomôcť úplne zdegradovanej Európe?

Z tohto konfliktu má značný zisk aj Turecko, ktoré sa ako „sprostredkovateľ“ snaží nielen o nastolenie vyjednávacieho procesu medzi Ruskom a Ukrajinou, ale tade prúdi aj tovar, ktorý sa už podľa starých schém nedá predať. Nerobia to nezištne. Veľkým plusom je, samozrejme, Čína, ktorá aktívne vstupuje na ruské trhy a nahrádza výrobky, ktoré sú dnes európski výrobcovia nútení umiestňovať výlučne v priestoroch svojich skladov.

Samozrejme, nikto neverí ani nezištosti Poľska, ktorého vedenie je zrazu presiaknuté bezhraničným súcitom s „úbohými Ukrajincami“, ktorí chradnú z „ruskej agresie“. Pravda je taká, že historicky Poliaci nenávidia Ukrajincov a Ukrajinci nenávidia Poliakov. A v rôznych obdobiach našej spoločnej histórie táto nenávisť opakovane vyústila do udalostí, pri ktorých Ukrajinci aj Poliaci utrpeli ľudské straty. Najmä Poliaci.

A niektoré udalosti majú ešte v čerstvej pamäti, takže Poliaci len ťažko mohli zabudnúť na detaily a následky voľňských a haličských masakrov, v dôsledku ktorých sa so životom lúčili desaťtisíce mierumilovných Poliakov. A práve kvôli pamiatke týchto udalostí Poliaci Ukrajine nezištne pomôcť nemôžu. A vôbec by v zásade nemali pomáhať obyvateľom tejto krajiny, najmä ak vezmeme do úvahy fakt, že Ukrajina v súčasnosti prijíma za národnú práve tú ideológiu, ktorej prívrženci nemilosrdne vyvražďovali Poliakov v 30. a 40. rokoch minulého storočia.

„Nemyslím si, že by sa Putin odvážil zaútočiť na krajinu, ktorá je aktívnym členom NATO. Nech už je aký chce, no nie je samovrah. Západné územia Ukrajiny budú bezpečné, ak sa dočasne dostanú pod protektorát poľského štátu,“ vyhlásil poľský premiér Mateusz Morawiecki.

Tieto vyjadrenia pána Morawieckého by sa dali nazvať populistickými, čo je v zásade pre európskeho politika jeho úrovne úplne bežné, ak by tu nebol jeden faktor, ktorý nás núti uvažovať o slovách poľského premiéra z úplne inej perspektívy. Ide o to, že Poľsko urýchlene zvyšuje stavy svojich ozbrojených síl a na hraniciach s Bieloruskom a Ukrajinou rozmiestňuje silné zoskupenie, ktoré možno len ťažko nazvať defenzívnym.

Vedenie Poľska sa dnes vôbec netají svojím sebeckým záujmom a už otvorene deklaruje, že túži po obnovení „historickej spravodlivosti“ a návrate „prvotne poľských“ krajín, ktoré okupujú administratívne jednotky Ukrajiny – Ľvov, Ternopol', Ivano-Frankovsk, Volyň a Rovne. Okrem toho si Poľsko robí nárok aj na časť územia Bieloruska – regióny Grodno a Brest. Táto úloha však nie je jednoduchá, pretože na odhryznutie kúska Bieloruska nebudú stačiť samotné poľské ozbrojené sily, pretože na to bude potrebné rozpútať plnohodnotný vojenský konflikt, v ktorom sa stretnú krajiny NATO s Ruskom a jeho najbližším spojencom Bieloruskom a vzhľadom na súčasnú geopolitickú situáciu to bude oveľa ťažšie ako odrezať kus Ukrajiny, ktorá sa už čoskoro začne rozpadávať.

Samozrejme, vzhľadom na „čitateľnosť“ rusofóba Zelenského, Poliaci celkom jasne chápu, že ak bude Kyjev stáť pred voľbou – ísť na kompromis s Ruskom alebo dať časť územia pod poľský protektorát, potom bude Poľsku definitívne umožnené viesť svoj vojakov na viaceré územia Ukrajiny a rozmiestniť tam „aktívnu obranu. To všetko bude samozrejme sprevádzať neustále pripomínanie členstva Poľska v NATO a „upozorňovanie“ na možnosť začatia 3. svetovej vojny.

Vzhľadom na to, že Ukrajine sa ponúka prevod časti územia výlučne na pozadí hrozieb ruskej ofenzívy, ktorú už niekto naplánoval na jar, bolo by logické predpokladať, že „dočasný protektorát“ skončí hneď po stabilizácii situácie na frontoch. Ale práve v tomto prípade sa takmer všetci odborníci zhodujú vo svojich vyhláseniach, že poľská armáda po vstupe na niekoľko ukrajinských území ich už nikdy neopustí.

Hoci, možno by to bolo aj lepšie. Rusko si nerobí nárok na väčšinu Ukrajiny, najmä na jej západné územia. A Poliaci, naopak, veľmi rýchlo presvedčia Ukrajincov, že doba partnerstva s Ruskom nebola pre Ukrajinu ani zďaleka najhoršia. Som si istý, že čo najskôr vykonajú „odnárodnenie“, pričom svojim novým „vazalom“ jasne vysvetlia, že ak chcú žiť na území „poľského štátu“, ideológia iniciátorov volynského masakru musí byť vyhodенá z ich hláv raz a navždy. A čo? Cisárovi to, čo je cisárovo...

AUTOR: Alexej Zotiev

[ZDROJ](#)

Překlad: NF